

Církev československá
husitská Kladno

*Nebeský Otče,
v Tvých rukou jsou naše dny a roky. V Tvých rukou je
celý velký svět i náš malý život. Nesmírnému vesmíru
jsi dal řád a hvězdám jejich běh, a přece i nás máš ve
své péči. Nejdeme vstříc neznámé budoucnosti: před
námi jsi Ty a Tvé milosrdenství. Chystáš-li nám dny
dobré, dej, abychom je přijímali vděčně. Jsou-li pro
nás připraveny dny těžké, posiluj nás, abychom je
přijali trpělivě. Když si nebudeme
vědět rady, stůj při nás, abychom
aspoň na krok viděli kupředu.
Pomoz nám, abychom neklesali
na mysl, ale byli vždy lidmi
naděje. Zjevils nám v Pánu Ježíši
dokonalou lásku: provaň jí,
Pane, naše srdce a životy, aby v nás každý den vítězila
nad zlými sklony naší mysli a povahy. Před Tebou jsme
bez okras. Smiluj se, Pane, nad námi. Věříme, že nás
neopustíš a že budeme skryti ve Tvé nepomíjející lásce
v čase i věčnosti.*

Modlitba k 1. lednu z knihy *Sešli světlo své*

Vejděť v radost pána svého. Mt 25, 21b (kral.)

Náš milovaný bratr
v Kristu Jaroslav
Šála, dobrý a věrný
služebník Boží,
odešel v radost
svého Pána v pátek
4. prosince 2015 ve
věku 86 let.

Věrně sloužil
i přípravou stolu
Páně, věříme, že
nyní již sedí u Jeho
nohou v nebeském
království. Vděčně
a s láskou na něj
budeme vzpomínat.
Promluvu br. faráře

Jurka na jeho pohřbu přinášíme v samostatném článku.

Věci budoucí

Texty: Da 12, 1–3; Žd 10, 35–37; Mk, 13, 3–8
Bratři a sestry, dnes jsme četli velmi významné texty z Písma, texty, které mluví o budoucích věcech. Proroctví, která slyšíme, přicházejí právě včas, neboť dnes máme předposlední neděli církevního roku. Starý církevní rok končí a Bůh chce, abychom byli připraveni pro věci budoucí. V přečtených textech z knihy Daniel a z evangelia vidíme jistá proroctví, dovolte, abychom se nad nimi zamysleli.

První, co nám dnes Pán Bůh přes proroka Daniela a skrze Pána Ježíše sděluje, je to, že na konci věků přijde doba soužení. Čteme: *V oné době povstane Mikael, velký ochránce, a bude stát při synech svého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby.* (Da 12, 1) Boží slovo tady říká, že konec světa bude plný soužení. O tomto soužení čteme na mnoha místech. Připomeňme si dnešní slova samotného Ježíše: *„Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: 'Já jsem to' a svedou mnohé. Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale to ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zemětřesení, bude hlad. To bude teprve začátek bolestí.“* (Mk 13, 5–8)

Vidíme, že to bude soužení ve všech rozměrech společnosti. Přijdou války, povstane národ proti národu, budou zemětřesení, bude hlad. Co si tedy my dnes z těchto proroctví můžeme vzít? Možná se nám zdá, že to všechno je od nás vzdáleno. Ovšem zdání klame, což bohužel dokazuje i událost z Paříže.

Žijeme v době, kdy se o těchto apokalyptických věcech hodně hovoří, lidé jsou tím fascinováni. O válkách čteme skoro pořád v novinách, i o lidech, kteří utíkají ze své země zpustošené válkou, vidáme to v televizi. Také se často objevují filmy o budoucnosti. Lidé přemýšlejí o konci světa. Ale z prorockých textů se učíme, že ten konec přijde a že ho bude předcházet soužení. Svět nebude lepší. Ano, možná bude situace za deset let lepší než dnes, ale obecně Pán Bůh ukazuje, že přijde doba soužení. A my máme být připraveni. Jak? Rozhodně ne tím, že si nakoupíme domů zásoby. Ne tím, že budeme s panickým strachem všude vidět antikrista. Ne! Připravit se máme tak, že připravíme svá srdce. Připravit se máme tak, abychom důvěřovali Hospodinu a jen Hospodinu. Připravit se máme tak, že Ho budeme milovat víc než cokoli jiného. Připravit se máme tak, že Ho budeme poslouchat ve všem, protože naše poslušnost je způsob, jak zažívat Boží vedení a Jeho požehnání. Tak jedině se můžeme připravit. Připravit se můžeme tím, že budeme žít v Boží blízkosti, a pak se nemusíme bát a můžeme klidně spát.

V knize proroka Daniela slyšíme ještě další proroctví. Daniel říká, že mrtví budou vzkříšeni. Čteme: *Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze.* (Da 12, 2) Je tady řeč o vzkříšení. Bible učí, že na konci věků dojde ke vzkříšení. Samozřejmě se ptáme, jak je to s našimi zesnulými, kde jsou? Jsou mimo tento svět, mimo tento čas. Ale nemusíme se obávat, že po smrti někde čekáme, někde se jen tak nudíme. Jsme hned u Pána. Lidé často mají strach ze života po smrti. Mají strach, že po smrti ještě něco bude, a oni nevědí co. My křesťané říkáme, že člověk nemusí žít se strachem ze smrti. My zveme k Ježíši, který ten strach odstraňuje a naplňuje pokojem. My zveme k Ježíši, který pro nás připravil dokonalou věčnost s Ním. Jak říká apoštol Pavel ve svém listu: *Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna.* (Žd 10, 35). Ano, my věříme, že z Boží vůle a díky víře dosáhneme toho, co bylo zaslíbeno. Ano, víru ve vzkříšení a posmrtný život má mnoho náboženství. Přesto je křesťanství naprosto unikátní. Je unikátní proto, že na rozdíl od všech ostatních náboženství má Osobu vzkříšenou z mrtvých. Ano, je to Ježíš Kristus, Boží Syn, který pro nás připravuje mnoho odměn za víru, kterou máme.

Daniel v našem textu říká, že lidé budou vzkříšeni. A Boží slovo naše vzkříšení spojuje se vzkříšením Pána Ježíše Krista. Velice výstižný je třeba text z tzv. hymnu vzkříšení. Tam čteme: *Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí.* (1K 15, 20–24)

Sestry a bratři, Ježíš Kristus zemřel a byl vzkříšen. My také budeme vzkříšeni. Vzkříšení je základem našeho vyznání víry a vyznáváme ho při každé bohoslužbě. Nelze být křesťanem a nevěřit ve vzkříšení.

Třetí verš, který jsme četli z proroka Daniela, nám nabízí ještě další proroctví. Každého člověka čeká věčnost. Čteme: *Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.* (Da 12, 2–3) Toto proroctví znovu slyšíme od samotného Krista, když prohlásil, jak píše apoštol Jan: *„Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení.“* (J 5, 29–29)

V těchto slovech Ježíš říká, že všichni mrtví budou vzkříšeni, a podobně jako Daniel sděluje, že jedni vstanou k životu a jedni k odsouzení. Milovaný Pán

Bůh chce, aby každý z nás, kdo uslyší toto slovo, žil věčný život s Ním. Dnešní otázka proto zní: **Budeme tam?** On chce, abychom tam byli. On chce, abychom tam byli i s našimi rodiči, s našimi dětmi, s našimi přáteli a hlavně s Ním. On nás chce zbavit strachu ze smrti a ze soudu. On prolil svoji krev za nás a i dnes nám nabízí odpuštění. Smíme Mu proto radostně vyznávat (jak zpíváme v naší písni 301): *Pane, dnešek je den chvály, dnes Ti chceme děkovat, rádi bychom vyzpívali dík za to, že nás máš rád.* Amen.

Phanuel Osweto, kázání v neděli 22. 11. 2015

Ze života sboru

Milí bratři a sestry, pravidelný život sboru běží podle řádu, ve svých skupinkách se scházejí muži, ženy, mládež, děti, společně se scházíme při sdílení, modlitbách, při studiu Bible a na bohoslužbách.

Muži se začali scházet opět v pondělí ve stejnou dobu jako ženy, a tak se podařilo, že bratr Miloš Feller vyfotografoval ženskou skupinku starších sester v plné sestavě.

Školní děti měly v pátek 30. října volný den, a tak se sešli absolventi mimiškolky k povídání o Bibli a k vyrábění z přírodnin.

Také zpěváci po říjnových koncertech dlouho neodpočívali a začali se připravovat na adventní

zpívání. Sestra Pavla Vlková domluvila společný program se zpěváky z ŘKC. Společně zpívali staročeské rorátní zpěvy při adventní bohoslužbě v sobotu 28. listopadu v kostele sv. Jana v Dubí-Dříně a ve středu 2. prosince v našem sboru.

V sobotu 28. listopadu jsme měli adventní sborové soustředění na téma **Praktická služba křesťana v rodině**. Sešli jsme se v našem sboru v Komenského síni spolu se slánským sborem.

Úvodní slovo připravila sestra Pavla Vlková, historickým exkurzem do historie rodiny posloužil bratr Jiří Tučan. Oba příspěvky uvádíme samostatně.

V pondělí 30. listopadu jsme měli místo skupinek přednášku **Islám od A do Z**. Přednášel Ing. Jan Neubauer, lektor Vzdělávacího a kulturního střediska Židovského muzea v Praze.

Přednáška to byla opravdu hutná a s rozhledem přiblížila posluchačům svět islámu. Po skončení ještě mohli účastníci diskutovat a osvěžit se připraveným občerstvením.

V pátek 4. prosince odpoledne jsme se spolu s dětmi potěšili na **setkání s Mikulášem a jeho andělem**. Bratr Miloš Feller a jeho studentky zahráli a zazpívali příběh o zatoulané hvězdičce, která měla odvést tři mudrce do Betléma.

Pak již po skupinkách přicházely děti a Mikuláš zpíval písničky, říkaly básničky, uměly to všechny moc pěkně. Honzík Podařil to zvládl i s nohou v sádře. Však také všichni dostali dárky, které jim anděl přivezl na saních.

Od Nového roku nás čeká „**výměna stráží**“. Jako pastorační asistentka jsem sloužila od září 2002, na příští rok jsem již o prodloužení smlouvy nepožádala, budu více „babičkovat“ a ve sboru sloužit jako dobrovolník. Mé místo převezme sestra Dana Klozbergová.

Děkuji všem za spolupráci a přeji Daně hodně požehnání do její nové služby!

Jarmila Chytilová

Rodina v biblických dobách

Na adventním soustředění naší NO jsem vystoupil se souhrnem údajů, které najdeme v Bibli o rodině. Doplnil jsem je o informace, jak se tehdejší rodina lišila od té dnešní.

Ve Staré smlouvě nenajdeme výraz, který by odpovídal rodině podle našich dnešních představ. Nejblíže je výraz **bajit, bejt**, což znamená dům. Kromě toho se používalo označení otcovský dům. Vyšší společenskou jednotkou byl klan a nejvyšší kmen. Ten zahrnoval všechny členy, živé i mrtvé, kteří se odvozují od společného, mnohdy mytického předka.

Rodina v našem pojetí, muž a žena, byla součástí manželovy rodiny – domu. Z kandidátek manželství byly vyloučeny příbuzné, a to pokrevní i získané sňatkem jiného člena rodiny – domu. Nebylo společenských zábran sňatků s cizinkami, bylo to naopak žádoucí. Ostatně současné pojetí národa vzniklo až v Evropě za národních obrození v XVIII. století.

Získávání manželky bylo věcí otce ženicha, ten platil věno jako kompenzaci za ztracenou členku rodiny. Jediná výjimka byla v **levirátním** manželství, kdy vdova po bezdětném bratru připadla jeho nejbližšímu,

obvykle mladšímu bratru, který s ní musel počít dítě, aby byl zachován rod.

V rodině bylo žádoucí mít hodně dětí, nejstarší syn dědil dvojnásobek a stával se po smrti otce hlavou rodiny. Dcera mohla dědit, jen pokud v rodině nebylo mužských dědiců.

Ačkoliv v Božím plánu bylo monogamní manželství, v rodinách byla běžná polygamie, regulovaná ekonomickými možnostmi. I po Hospodinově zjevení a přijetí Smlouvy Židy tento zvyk trval, v době králů se ještě rozrostl.

Na počátku dějin celého Středního východu byli obyvatelé kočovníci a pastevci, kteří se postupně usazovali na stálých sídlištích a začali i s pěstováním užitečných rostlin. Organizace rodin tomu odpovídala. Dnešní párová rodina s dětmi by v tehdejší prostředí neměla naději na přežití. Podobná situace s jinými božstvy, ale podobnými zvyky byla i u ostatních kmenů, vyšší územní celky – státy – teprve vznikaly.

Nová smlouva chápala rodinu podobně, nazývala se *patria* nebo podle domácnosti *oikós*. Byla tvořena z pokrevně příbuzných i nepříbuzných, ze služebnictva a otroků. Rovněž lidé v době Nové smlouvy tedy pod pojmem rodina viděli spíše kmen nebo i celý rod, významný byl i několik set let starý předek. S tím souvisí i věčné téma Ježíšových bratrů a sester, mohli i nemuseli být pokrevní. Hromadné křty rodiny Korneliovy a také lámání chleba *kata oikón* neboli po domech, to znamenalo, že co dům (rodina), to samostatná církev.

Rodina minulých dob plnila daleko víc úkolů než dnes, potřebovala shromáždit více především dospělých, a proto do sebe pojala i vzdálenější příbuzné i lidi úplně jiné krve. Už na konci středověku začal postupně stát nebo obec nahrazovat některé funkce rodiny v pozitivním i negativním smyslu. Nejprve státy zavedly psané zákoníky, které byly závazné pro všechny a byly nadřazeny vůli jednotlivých hlav rodin. Odstranily tím nejhorší svévoli zbohatlíků, nazývaných eufemisticky šlechta, ale z poddanství vytvořily státní instituci.

Stát postupně zajišťoval obranu i expanzi, po augsburských dohodách povinnou čistotu víry podle vrchnosti, u nás od Marie Terezie výchovu dětí školami – státem (podle císařského patentu byl ideální učitel vysloužilým poddůstojníkem armády, který uměl číst, psát a počítat, byl katolík a jako poddůstojník uměl ovšem používat i rákosku). Státní úřady umožňovaly evidenci ovládnutí obyvatel a vznikem policejních sborů vznikla ochrana osob i majetku, ale i možnost pomoci policie vynucovat dodržování obecných i politických zákonů. Stát tedy postupně v průběhu asi 300 let nahradil některé kdysi základní funkce rodiny.

Jiří Tučan (redakčně zkráceno)

Praktická křesťanská služba v rodině – úvod k diskusi při sborovému soustředění na počátku adventu

Milí bratři a sestry, vzhledem k rodinné situaci mnohých z nás jsme pro toto soustředění zvolili téma *praktická křesťanská služba v rodině*. Tu vnímám především jako službu slabším (zejména malým dětem, zdravotně hendikepovaným a starým, biblickým „vdovám a sirotkům“). Při hledání v Božím slově jsem si potvrdila, že zde najdeme několik konkrétních rad do konkrétních situací, ale že nutné a užitečné je vyjít od úplně základních a známých textů.

Starozákonní texty

Začneme Starým zákonem a několika základními nároky:

- nemít jiného boha než Hospodina (*Ex 20, 1–3*) – nepřijmeme-li tento Boží nárok na nás, může se nám stát pečovaná osoba modlou, které podřídíme vše včetně svého duchovního života a směřování;
- ctít otce a matku (*Ex 20, 12*) – pečování o rodiče v době jejich stáří a slabosti je praktickým naplňováním toto přikázání;
- vštěpovat dětem Boží slovo, rozmlouvat o něm (*Dt 4–7*) – k praktické službě počítám i vyučování a vzdělávání dětí v Božím slově, domácí bohoslužby a rozmluvy o víře při běžných činnostech – zde je důležitá zejména role otců (ale i matek); možná že jedním z největších darů, které můžeme svým dětem dát, je příklad, že s Bohem ve svém životě počítáme a že na Boží slovo spoléháme;
- sloužit Hospodinu na základě vědomého a svobodného rozhodnutí (*Joz 24, 14*).

Starý zákon nám na více místech ukazuje, že v Izraeli fungoval promyšlený způsob péče o slabší. A počítalo se v něm s tím, že o „vdovy a sirotky“ se postará především jejich rodina (viz například příběh Rút a Bóaze).

Novozákonní texty

Při hledání v Novém zákoně jsem si vybrané texty rozdělila do dvou kategorií:

- **obecná pravidla** křesťanského postoje, příkladu, soužití s ostatními, která, stejně jako u Starého zákona, jsou východiskem pro rozhodování a konání v konkrétních situacích;
- **konkrétní pokyny** (a příklady postojů) pro praktickou službu v rodinách.

Z **obecných textů** jsem vybrala tyto:

- *Ef 4, 1–3* – *Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví.*

Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

Z textu je vidět, že Bůh ví, jak náročné je někdy soužití s ostatními. Že dokonce i mezi duchovně jednotnými křesťany je třeba „se snášet“, nejde to samo. A skromnost, tichost a trpělivost jsou vlastnosti, o které většina z nás musí pokorně prosit. Ve chvíli, kdy pečujeme o slabší, tyto vlastnosti potřebujeme. Naši blízcí jsou na nás závislí, spolu s odpovědností, kterou za ně máme, roste i naše moc nad nimi. A potřebujeme se poměřovat Božím slovem, abychom si uchovali vzájemnou lásku, úctu a respekt.

• *1. Tes 4, 1 – Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu.*

To je hodně obecná formulace, která předpokládá dobrou znalost Božího slova. Otázku, zda se naše konkrétní kroky praktické služby v rodině líbí Bohu, tu si ale můžeme klást každého dne a v každé situaci.

• *1. Pt 2, 12 – a žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu, v den navštívení.*

Vím, že i v našich rodinách často žijeme „mezi pohany“. Praktická služba v rodině může naše blízké přivést blíže k Bohu, za naším jednáním mohou spatřit Boží vedení a jeho sílu.

Konkrétní texty o rodinných vztazích působí někdy protichůdně, je mezi nimi napětí. Ale právě to dává textům plastičnost a živost. Náhled z více stran může být cenný v situacích, které nejsou přehledné a na první pohled jednoznačné.

V textech vidíme dvě linie. První nabádá k laskavému, obětavému postoji s důrazem na milosrdenství, lásku, slitování (pamatovat na vdovy a sirotky, starat se o rodinu).

Zde jsem našla i stěžejní text tohoto příspěvku, text pevný až tvrdý – a naprosto jednoznačný.

Tim 5, 8 – Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.

Připojuji další texty a myšlenky k tématu.

• **Dobrodiní prokazovat skrytě (Mt 6, 3–4a)**

Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budít pozornost, jako činí pokrytci v synagogách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice [...]

• **Praktické nabádání k chování v rodině**

(Kol 3, 17–21, 23) – Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se

sluší na ty, kdo patří Pánu. Muži, milujte své ženy a nechovejte se k nim drsně. Děti, poslouchajte ve všem své rodiče, protože se to líbí Pánu. Otcové, neponižujte své děti, aby nemalomyslněly [...] Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.

• **Ujímání se slabých**

*1. Tes, 5, 14 – Klademe vám na srdce, bratří, kárejte neukázněné, těšte malomyslné, **ujímejte se slabých**, se všemi mějte trpělivost.*

Jk 1, 27 – Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

1. Tim 5, 3–4 – Pečuj o vdovy, které jsou skutečně opuštěné. Má-li však některá vdova děti nebo vnuky, ti ať se učí mít péči především o své příbuzné a odplácet svým rodičům. To je totiž milé Bohu.

• **Všední služba**

Řím 12, 16 – Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost.

• **Postavení v životě**

1. Kor 7, 17 – Každý ať žije v tom postavení, které měl od Pána, když ho povolal k víře. A tak to nařizují v církvích všude.

• **Ohled na druhé**

1 Kor. 7, 24 – Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého!

Tolik první, k laskavosti, trpělivosti a obětavosti nabádající linie. Co si ale počneme s následujícími texty, které mluví o rozdělení, až nepřátelství v rodině? Které před pokrevními příbuznými preferují duchovní rodinu, před službu v rodině staví bezodkladné následování Krista, vyzývají k oddělení se od nevěřících (a příbuzné, kteří nejsou křesťany, většinou v rodině máme)? Několik příkladů:

Mt 8, 21–23 – Jiný z učedníků mu řekl: „Pane, dovol mi napřed odejít a pochovat svého otce.“ Ale Ježíš mu odpověděl: „Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé.“ Vstoupil na loď a učedníci ho následovali.

Mt 10, 34–37 – Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřitelem člověka bude jeho vlastní rodina. Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoden.

Mt 12, 46–50 – Ještě když mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku a chtěli s ním mluvit. Někdo mu řekl: „Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku

a chtějí s tebou mluvit.“ On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: „Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?“ Ukázal na své učedníky a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři. Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.“

2. Kor 6, 14–18 – *Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Beliálem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: ‚Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.‘ A proto ‚vyjděte z jejich středu a oddělte se‘, praví Hospodin a ‚ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu‘ a ‚budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami‘, praví Hospodin zástupů.*

Nevím, zda všemu rozumím dobře, ale domnívám se, že tyto texty hovoří o důležitosti mít Krista v životě na prvním místě, o nutnosti nenechat se udolat naší „potřebností“ v rodině, jasně vidět hranici mezi duchovním směřováním ke Kristu a preferováním vlastního pohledu. Neříkají ale, že můžeme ze služby svým blízkým v rodině utéct a pro ospravedlnění použít Boží slovo.

Posledním textem je *Žd 10, 10b – [..] neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo*. Praktická služba v rodině je o oběti. Obětujeme čas, záliby, ctižádost, síly, zdraví – život. V tom následujeme Krista – a stále jen vracíme náš dluh.

Pavla Vlková

Vzpomínka na svatbu

Naše svatba proběhla v sobotu 5. září 2015 v nádherném prostředí Lánské obory, uprostřed přírody a za přítomnosti zde chovaných daňků, kteří se

na nás v závěru obřadu přišli v plném počtu podívat až k samotné ohradě a umocnili tím už tak celkově velmi silný dojem okamžiku.

Moc všem děkujeme za laskavé prosby a přimluvy za to, aby náš svatební den proběhl co možná nejlépe. O tom, že byly vyslyšeny, není nejmenší pochyby – den se vydařil naprosto skvěle a užili jsme si ho jak my, tak podle ohlasů i všichni hosté. Ti navíc velice chválili Phanuelovu řeč, mluvil opravdu krásně a na všechny přítomné velmi pozitivně zapůsobil, za což mu tímto také ještě jednou děkujeme.

Rozhodně máme na co vzpomínat ...

Jolana a Luděk Skalovi

Poslední návštěva u bratra Jaroslava

V úterý 1. prosince jsem se rozhodla navštívit našeho bratra Járu Šálu. Věřím, že Bůh mě tam poslal, protože náš milý bratr byl již na cestě k Němu. Víím, že se často modlil podle slov Písma: *žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu*. Modlila jsem se u něho a žehnala mu. Byl neklidný, ale při modlitbě a žehnání se zklidnil. Tak jsem se s ním rozloučila, protože již v pátek 4. prosince opustil tento svět, odešel k Pánu. Do poslední chvíle byl obklopen svou milující rodinou a v péči své laskavé manželky.

Budeme na něj vzpomínat jako na věrného bratra a tichého člověka, který věřil Bohu a nezištně sloužil Boží církvi.

Vilma Pokorná

Promluva bratra faráře Stanislava Jurka na pohřbu bratra Jaroslava Šály dne 11. prosince 2015 v obřadní síni kladenských hřbitovů.

Vážený pozůstalí, vážení přítomní, bratři a sestry! Křesťanský pohřební obřad nemá sloužit k rozlícenosti, ale má povzbudit k víře v našeho Spasitele Ježíše Krista. Je však nesnadné se vyhnout bolestné skutečnosti, že den úmrtí bratra Jaroslava je přesně dnem smrti jeho dcery Jarušky, která zemřela před rokem. Tak vršíci se bolestí je nyní obtížena vážená manželka a matka Jarmila Šalová. Vyprošujeme jí v modlitbách Boží útěchu. Ta je vyjádřena ujištěním Pána Ježíše Martě, která oplakává svého bratra Lazara: „*Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. [..] Věříš tomu?*“ Řekla mu: „*Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží ...*“ (J 11, 25–27)

Sestra Jarmila neztrácí smysl života, vždyť vždycky žila pro druhé a má pro koho žít i nadále. S manželem Jaroslavem měli 3 dcery a dočkali se 13 vnoučat

a 14 pravnučat. Je požehnáním pro celou početnou rodinu mít tak milující a praktickou matku, babičku a prababičku a tak dobrého, rozumného otce, dědečka a pradědečka. Však také všichni blízcí dávali stárnoucímu a zvolna odcházejícímu Jaroslavovi i jeho ženě najevo vděčnou lásku a snažili se pomáhat. Základní péče ovšem spočívala na manželce Jarmile. Z jejich úst jsem slyšel svědectví o daru síly. Ano, Bůh, je-li třeba, nám půjčuje až nadpřirozenou sílu.

Toto úterý by Jaroslav s Jarmilou slavili 65. výročí manželství. Byla to první láska, která obstála ve zkouškách a vytrvala. Stálost, vytrvalost a spolehlivost vyznačovala manžely v celém životě. Projevovala se i v zaměstnání. Na dole si tak výborného údržbáře chtěli podržet ještě v důchodovém věku.

Bratr Šála měl za nejvyšší moudrost Boží Slovo. Na biblických hodinách a na mužské skupině uměl pohotově v Bibli najít a připomenout Boží vzkazy. Někdy nám věrohodně sdělil svou duchovní zkušenost. Naplňoval Boží vůli: *Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.* (1 Pt 4, 10 – 11)

My všichni v církvi – a zvláště já osobně, když jsem měl na starosti dvě farnosti – jsme Jaroslavovi vděční za praktické služby: svědomitě dodržoval úřední hodiny a dokázal vyřizovat i náročnější záležitosti, záznamní knihy měl vzorně vedeny, obětavě o svátcích zůstával při otevřeném kolumbáriu a za posvátný úkol měl přípravu všeho potřebného k Bohoslužbám.

Končím své svědectví. Slyším Pána Ježíše Krista, jak bratru Jaroslavovi říká: „*Správně, služebníku dobrý a věrný, [...] vejdi a raduj se u svého pána.*“ (Mt 25, 21)

Stanislav Jurek

Pomoc křesťanům v iráckém Erbilu

Děkujeme všem, kteří podpořili sbírku pro křesťanské uprchlíky v Erbilu. K 30. listopadu jsme poslali na konto NF G21 (Nadační fond generace 21), který pomoc zajišťuje, částku 3000 Kč.

Již od letošního jara se jedná o možnost přesídlení 152 křesťanů do naší republiky, mezitím se jejich počet zvýšil o jedno narozené miminko na 153 osob.

Humanitární pracovníci cestovali do iráckých uprchlických táborů a shromažďovali informace o lidech, kterým by možné přijetí v ČR nejvíce pomohlo. Právě vdovy s dětmi, jejichž situace je asi

nejsložitější, viděly naději pro svoji budoucnost v požádání ČR o azyl.

Jednání s vládou se však protahují, poslední zprávy říkají, že přesídlení by měla projednat vláda na svém zasedání 14. prosince 2015.

Situace je tam opravdu zoufalá. Aktuální informace je možno sledovat na webu <http://www.gen21.cz/> Jsou tam uvedeny příběhy jednotlivých rodin i odkaz na pořad ČT1 o NF G21 *Pomoz bližnímu svému* s autentickými záběry z uprchlických táborů v Erbilu od dokumentaristy Ivo Bystřičana.

Pro doplnění obrazu přinášíme úryvek z článku Dana Drápal z 18. 9. 2015:

<http://dan-drapal.cz/index.php/cz/politicke-clanky/333-zpravy-a-dojmy-z-erbilu>

„Křesťané v erbilských uprchlických táborech jsou ve stále zoufalejší situaci. Na trhu jsou dvojí ceny – jedny pro muslimy, druhé (dvojnásobné) pro křesťany. Obecně se počítá s další genocidou křesťanů (tentokrát v Erbilu, tak jak probíhala dříve např. v Bagdádu a v Mosulu), a to nejpozději do dvou let. Nepředpokládá se, že by vláda současného prezidenta autonomního Kurdistanu Massúda Barzáního, který nad křesťany drží do jisté míry ochrannou ruku, trvala déle. (V roce 2017 se budou v Kurdistanu konat parlamentní volby a možná i volby prezidentské.) Ceny nemovitostí jsou velmi nízké, ačkoli nájmy jsou velmi vysoké. Proč? Všeobecně se očekává, že po genocidě křesťanů si muslimové rozeberou domy v křesťanské čtvrti „zdarma“ (někteří vlivní úředníci se prý už byli na své budoucí domy podívat a už si je mezi sebou rozdělovali). Nač tedy dnes kupovat dům, když ho budu za rok či dva moci mít zadarmo, že?

Různé charitativní organizace, které dříve dodávaly potraviny a léky do křesťanských uprchlických táborů v Erbilu, svou činnost v Iráku omezily nebo zastavily a soustředí se na pomoc muslimům, kteří proudí do Německa balkánskou cestou.

Od roku 2003 opustilo Irák 70 % křesťanů. Z 30 000 křesťanů, kteří žili před vypuknutím bojů v Mosulu, už tam žádný nezbyl. Snažíme se pomoci těm posledním, kteří tam zůstali. Snažíme se zachránit jejich životy. Řekl bych, že tato snaha se podobá pohádce o kohoutkovi a slepičce – kdyby to nebyla lidská tragédie. Tragédie, kterou můžeme sledovat v přímém přenosu. Nikdo nebudeme moci říci, „já jsem o tom nevěděl“. Evropské unii i Spojeným státům je ale osud blízkovýchodních křesťanů více méně lhostejný. Hlavní starostí mnohých je, abychom „nediskriminovali“. Jak ale odpovědět na diskriminaci, kterou provádí Islámský stát? Jeho bojovníci mají jasno a stavějí křesťany před jedinou volbu: buď konvertovat k islámu, nebo zemřít.

Nechceme nikoho diskriminovat. Chceme lidi zachraňovat. A tušíme, že pokud se nám to nepodaří, nebude brzy už koho.“

Podle internetu připravila Jarmila Chytilová

Sborová dovolená 2016

Ačkoli teprve začíná zima, mnozí z vás již plánují dovolenou, a tak si určitě nezapomeňte zarezervovat týden od 30. července do 6. srpna (opět sobota–sobota) pro společný pobyt sboru!

Po mnoha kladných ohlasech na letošní místo pobytu v Blansku máme zarezervovánu opět Vyhliďku (<http://www.vyhliďka-blansko.cz>) za podobných podmínek jako loni. Můžete se mi už hlásit, abyste měli místo jisté ☺. Zálohy začneme vybírat po Novém roce ve výši 1400 Kč za osobu.

Pro ty, kteří tam ještě nebyli: jedná se o pěkný objekt kousek od Blanska u rybníčku, hřiště a poblíž jiného wellness hotelu s možností koupání v bazénku (whirlpoolu) a s malou mini zoo s hýkajícím oslíkem, který přivolával den časně zrána (asi místo kohouta), a tak málokdo zaspal ☺. Na všechny další podrobnosti se klidně ptejte kohokoli, kdo tam už byl. Těšíme se!

Kamila Krucká

Připravované akce:

Adventní koncert pěveckého sboru Smetana-Slovanka ve čtvrtek 17. 12. 2015 v 18 hod.

Vánoční koncert v kostele sv. Mikuláše v Hnidousích v sobotu 26. 12. 2015 v 16 hod. Zpívá Sbor sv. Mikuláše se sborem CČSH.

Přednáška **Po stopách Mojžíše (Exodus)** bude v pondělí 11. ledna 2016 v 17:30 hod. Přednáší **Ing. Jan Neubauer**, lektor Vzdělávacího a kulturního střediska Židovského muzea v Praze.

Pravidelná setkání ve školním roce

Neděle 8:15 hod. modlitební skupinka
9 hod. bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15 hod. setkání v Domově pro seniory
17 hod. ženská skupinka nad Bibli
17 hod. mužská skupinka sudý týden

Úterý ženská skupinka domácí – dle domluvy

Středa 16:45 hod. sdílení a modlitby
17:45 hod. biblická hodina, **v době adventu jsou adventní pobožnosti**

Pátek 14:30 hod. mladší mládež
16 hod. mládež

Během vánočního týdne se scházíme na bohoslužbách, pravidelná setkání budou opět po Novém roce.

Vánoční bohoslužby

Čt 24. 12. **Štědrý den** v 16 hod. a ve 23 hod.

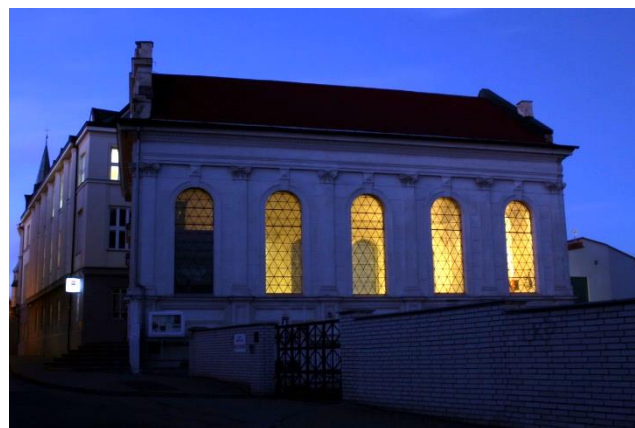
So 26. 12. **Štěpána** 9 hod.

Ne 27. 12. **Rodiny Páně** 9 hod.

Čt 31. 12. Silvestrovské posezení 16 hod.

Pá 1. 1. 2016 **Nový rok** 9 hod.

*Požehnané vánoční svátky
a všechno nejlepší
do nového roku 2016
přeje redakce Nahoru*

Křesťanská poradna (ve školním roce)

je otevřena každou středu od 15 do 16:30 hod.

Otevřený kostel

je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny

pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9 do 11 hod. a ve středu od 15 do 16:30 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu

<http://ccshkladno.unas.cz>

Datum vydání: 14. prosince 2015

Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto,
P. Vlková, M. Vlková

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.